

skaber, for disse udliciteringer; i hvert fald er det meget tvivlsomt.

Hvordan pokker skal vi løse det problem, er det ikke alvorligt? Vi kan selvfølgelig jage hele den neoliberale bølge på flugt, men det sker jo ikke sådan lige på et par timer.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Ministeren kom i sin tale ind på det ekstremistiske højre. Nu ved jeg ikke, om ministeren hentydede til mig, det skal jeg ikke sige, men det hang lidt sammen med det, jeg har sagt, kunne jeg forstå. Det er jo noget, ministeren må svare på: om det var mig, han mente i den forbindelse.

Men det, der bringer mig herop, er, at jeg vil godt spørge ministeren, om jeg helt har misforstået, hvad der står i bemærkningerne, for hvis jeg læser bemærkningerne rigtigt, er det sådan, at hvis eksempelvis 100 mennesker i København laver en forening med det hovedformål, at man vil tage hensyn til miljøet, ja, så kan de 100 mennesker klage over eksempelvis en miljøgodkendelse af en listevirksomhed i Nordjylland. Sådan læser jeg bemærkningerne til lovforslaget, og det er dér, jeg mener vi er ude i, jeg kan godt bruge udtrykket det ekstreme inden for miljølovgivningen.

Hvis det er tilfældet, må jeg spørge ministeren, om han ikke selv kan se, at så er vi ude på et skråplan.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror nu, hr. Hans Christian Schmidt gjorde klogt i at høre sin egen tale, ikke bare læse den, men høre den, få den spillet ind på bånd. Og dér er jeg ikke sikker på, at Venstres sekretariat kan levere den fornødne auditive bistand til, at han kan høre den.

Det var en af de sureste og mest negative taler, jeg har hørt, gennemsyret af mistillid til borgerinddragelse, klageadgang osv., og det var den, jeg reagerede på, og jeg gjorde det oven i købet, synes jeg, på den rigtige måde. Jeg accepterede, at der kunne være forskellige holdninger, og jeg sagde, at hvis man vil have en diskussion af den art på holdninger, er jeg parat til at tage den. Og den skelner jeg fra den mere teknisk-detaljerede diskussion, om vi kan gøre det bedre, for den medvirker jeg altid til. Jeg mener, at selv om vi skændes om holdninger og strides om principper, må det jo aldrig føre til forringelse af kvaliteten af det lovgivningsarbejde, vi laver. Det siger sig selv.

Jeg synes, forslaget om at fratage Danmarks Naturfredningsforening den ret, foreningen har haft i årtier, og som den har forvaltet på god måde, jo er en glimrende illustration af, hvad det er for et sæt holdninger, Venstre bl.a. er tilhænger af, og som vi andre ikke deler. Der er jo aldrig stillet tilsvarende forslag om, at Landboforeningerne skulle fratages eller Dansk Industri skulle fratages – eller for den sags skyld, jeg ved ikke hvilken brancheorganisation – mulighed for at gøre indflydelse gældende, men det gør man for Danmarks Naturfredningsforenings vedkommende.

Og hvorfor har det så så alvorlige konsekvenser? Jo, dér har fru Moos jo ret – jeg har det altid sådan, at når jeg bliver mest deprimeret over Venstre, så begynder jeg at lytte til fru Helga Moos, og så stiger humøret lidt igen. Nu er jeg ved at rose fru Helga Moos, så hvis hun havde mulighed for at høre efter: Jeg siger, at hver gang jeg bliver deprimeret over Venstre og hører de synspunkter her, så kommer jeg alligevel i lidt bedre humør, når jeg hører fru Helga Moos, for der er dog tilløb til omrids af et gran af fornuft i det, der bliver sagt derfra.

Det, fru Moos sagde, var, at det er meget godt at have holdninger osv., men det handler også om sagkundskab og ekspertise, og man må jo indrømme, at i en folkelig organisation kan man ikke i hver eneste sogneforening have den ekspertise. Den er man nødt til at samle op et sted, og den har man altså i Danmarks Naturfredningsforening, på foreningens hovedkontor. I øvrigt er det en forening, der er større medlemsmæssigt end samtlige politiske partier lagt sammen, altså en stor folkelig organisation. Skulle den så fratages indflydelse?

Jeg respekterer, at man kan have en anden holdning end min; det skal hr. Hans Christian Schmidt ikke tro at jeg ikke gør. Jeg respekterer det, men jeg må have lov at argumentere imod den og have lov at sige, at det er en fordel for demokratiet, at vi blandt andet har foreninger som Dansk Ornitologisk Forening, Danmarks Naturfredningsforening osv., ligesom jeg også har det kætterske synspunkt, at det er en fordel for Danmark, at vi har De Danske Landboforeninger osv. osv., alle mulige andre erhvervs- og brancheorganisationer. Jeg synes, de skal behandles ordentligt og have gode muligheder.

Til hr. Kolstrup:

Jeg er nødt til at nuancere synspunktet på ét område vedrørende EU: Hvis ikke vi havde haft EU-samarbejdet og var blevet enige i EU-kred-